

ZABURZENIA POŁYKANIA (DYSFAGIA)

Kto narażony jest na trudności z przełykaniem ?

Zaburzenia połykania obserwowane są zazwyczaj w przebiegu chorób neurologicznych – przewlekłych jak choroba Parkinsona, choroba Alzheimera, także przy SM, SLA, lub jako skutek stanów nagłych jak udar mózgu. Również osoby po zabiegach chirurgicznych okolicy jamy ustnej lub szyi narażeni są na ich wystąpienie.

Pacjenci onkologiczni – z nowotworami głowy i szyi – z racji umiejscowienia samego nowotworu bądź na skutek radioterapii lub interwencji chirurgicznej.

Trudności w połykaniu mogą rozwijać się wraz z wiekiem, stąd osoby w podeszłym wieku stanowią również grupę ryzyka rozwoju dysfagii. Ponad połowa pacjentów cierpiących na problemy z połykaniem choruje na zachłystowe zapalenie płuc, jest odwodniona, niedożywiona, a długotrwały problem prowadzić może nawet do śmierci.

Jakie objawy świadczyć mogą o problemie z przełykaniem?

W TRAKCIE KARMIENIA

- kaszel albo krztuszenie się podczas jedzenia bądź przełykania,
- zmiana barwy głosu podczas albo po jedzeniu na głos nosowy lub „charkotliwy”,
- trudności w przeżuwananiu albo utrzymaniu pożywienia w ustach (wyciekanie śliny, napoju lub pokarmu z ust),
- „chomikowanie” pożywienia w ustach,
- częste odchrząkiwanie,
- ślinienie się,
- dziwny sposób oddychania albo próby mówienia podczas przełykania,
- zmiana nawyków żywieniowych, np. jedzenie powoli albo unikanie posiłków,

DODATKOWE OBJAWY

- znaczny, niezamierzony spadek wagi (ponad 10% masy ciała w ciągu sześciu miesięcy)
- niewyjaśniony, nagły wzrost temperatury
- powracające infekcje układu oddechowego albo zapalenie płuc
- ogólne osłabienie, zauważalna zmiana stanu psychicznego.

Jak sobie poradzić?

Jednym ze skutecznych sposobów radzenia sobie z zaburzeniami połykania jest zmiana konsystencji i tekstury posiłków oraz napojów. Dzięki modyfikacji konsystencji np. płynów osoby mające trudności z połykaniem mogą lepiej kontrolować proces przełykania, minimalizujemy tym samym ryzyko zachłystnięcia się i zwiększamy ilości przyjmowanych dziennie napojów i posiłków.

Przed dobraniem odpowiedniego preparatu należy określić stopień trudności z przełykaniem u chorego, przykładowo - aby zagęścić 200ml płynu (woda, herbata, sok, mleko itp.) lub 200ml zmiksowanego pokarmu, w zależności od stopnia dysfagii należy dodać do niego jedną (konsystencja syropu), dwie (konsystencja gęstego sosu) lub trzy miarki (konsystencja budyniu) preparatu.

Preparaty do zagęszczania pokarmów dostępne są do kupienia w każdej aptece.